

Hvar skal búnaðarskúlin
og royndarstöðin liggja?

Sjálvandi í Dalsgarði!

At Jóannes bóndi Pat-
ursson gjørdi eitt gott
arbeiði, tá hann fyrri um
nýti árum síðani hevði
skúla fyrri ungum bónda-
synum og øðrum í
Kirkjubø, eru ikki tvær
meiningar um. Ikki
minst sást hetta her í
Sandoynni, har fleiri
høvdu verið hjá honum
og lært at pløga og lært
at koyra við vogni og
sláa við maskinu.

Royndarstöð varð so
seinri, fyrst í tjugunum,
løgð í Hoyvík á lendi ið
er sjáldsama óhóskandi
fyrri nútímans amboð.

Hvi hon kom har, veit
eg ikki rættiliga, men
Jóannes bóndi plagdi at
bera búnaðarraðgevaran-
um Mads W. Lützen
fyrri, at tað var tí, at
hann skuldi «ligge í pas-
sende nærhed af Thors-
havn, for selskabelig-
hedens skyld». Jóannes
vildi vera við, at hetta
skuldi verið sagt ella
skrivað av onkrum
donskum embættsmanni.

Nókk fyrri at bota um
hetta mistak við hesum
óhóskandi lendinum í
Hoyvík, hevur, sum øll
vita, verið talað og skriv-
að í mong Harrans ár um
at flyta royndarstöðina
og at gera skúla og
royndarstöð á øðrum
stað.

Antonius Sørensen,
løgtingsmaður fyrri
Fólkaflokkin, og aðrir
góðir menn við honum
fingu avtalu í lag við

Dalsgarðsbóndan ið tá
var, tíðliga í fimtiárun-
um, um at hann skuldi
lata garðin til skúla og
royndarstöð. Sakin kom
á ting, og har var so nær
við at hon kom igjøg-
num, at einans ein at-
kvøða restaði, og tað var
stórt spell, tí so høvdu
vit havt skúlan og
royndarstöðina á einum
stað fyrri mongum árum
síðani.

Dalsgarður stendur
teimum aftur í boði nú
og hevur gjørt tað í fleiri
ár, so tað má vera mis-
takið mikla av Fólk-
flokkinum og D. P. Da-
nielsen av Velbastað at
vilja reka Palla av
Heygsarði í staðni fyrri
at fullføra Antonius
Sørensens hjartamál. —
Antinis og eg vóru minni
enn so samsintir poli-
tiskt, men ein visti, hvar
tann maðurin stóð.
Hann var eingin bløka.

Tað er tí eyðvitað, at
eftir valið taka menn seg
saman úr øllum flokkum,
og leggja skúla og
royndarstöðina í Dals-
garði — garðinum hjá
plógmanningum, fyrsti
föroyingur ið nýtti plögv
og lata Palla sita í friði,
og ikki aftur einaferð
«lægge den i passende
nærhed af Thorshavn
for selskabelighedens
skyld».

Skálavík 2. nov. 1980
Viggo Dalsgaard

*Hvør skal gjalda
sparipolitikk
SAMBANDSINS:*

**LØNTAKARIN
fiskimaðurin
ella
pensionisturin?**

*Hvørgin teirra, men ein
rættvís avskrivningarlóg!*

Javnaðarflokkurin

**Gunnar Staksá
valevni
í Suðurstreymoy**

Tað verður ferð eftir ferð
sagt, at vit liva í einum
demokratiskum landi,
har vit hava frælsi og
javnrettindi, har hvør
einstakur uttan mun til
trúgv, uppruna ella inn-
tøku hevur fullan ósker-
dan rætt til at siga sína
hugsan og at hava sína
áskoðan í øllum samfel-
agsviðurskiftum. Uttan
mun til, hvør tú ert og
uttan mun til hvussu
nógv tú letur samfel-
agnum, so hevur tú javn-
bóðis rætt til at lut taka
í politiskum viður-
skiftum. Tú hevur rætt
til at seta atfinningar
fram, at koma við upp-
skotum um broyting ella
við nýskapandi
uppskotum.

Hetta er gott og væl
samalt, og man í dag
týkjast so sjálvsagt og
natúrligt, at ongín kundi
hugsa sær hetta óðrvisi.
Men, fara vit nærri at
kanna samfelagið út í
tess ystu krókar, koma
vit skjótt eftir, at ikki
kann talast um demo-
krati — um frælsi og

Demokrati á arbeiðsplássinum

javnrett á øllum økjum
samfellsins. Úti í
vinnulivinum, úti á
arbeiðsplássum, møta
vit einaræðisharrum
mikla — kapitalinum.
Úti á hesum arbeiðs-
plássum, har hin arbeið-
andi föroyingurin heldur
til ógvuligan stóran part
av livi sínum, kann als
ikki talast um demo-
krati, um frælsi og javn-
rettindi. Har hevur einst-
taki arbeiðarin ikki

møguleika til at siga
sína hugsan um arbeiðs-
viðurskiftini um, hvussu
arbeiðið skal leggjast til-
rættis, um hvussu
bótast kann um arbeiðs-
umstøðurnar. Heldur
ikki kann hin einstaki ar-
beiðarin loyva sær at
koma við atfinningum,
við uppskotum um
broytingar ella við ný-
skapandi uppskotum,
uttan at verða kveistrað-
ur til viks, sum tann, ið
onki eigur og tí heldur
onki skuldi havt sagt. Á
nógvum av landsins ar-
beiðsplássum man kon-
servativa uppfatanin
um, at kapitalurin er
tann raðandi hjá okkum
framvegis sita í háset-
inum og rættur tín til
tala er alsamt bundin av,
um tú ert ognari ella
ikki. Hin ognarleysi
arbeiðarin hevur somu
kor og somu støðu sum
maskinan, hann hevur at
framleiða avisa nøgd og
annars at halda mun.

At kapitalurin er neyð-
ugur, tá virkir skulu set-
ast á stovn, er eyðsæð,

men uttan lutøku
arbeiðarans og fiski-
mansins verður onki
framleitt, og tað eru
hóast alt hesi virkir, sum
arbeiðarar skapa, ið
skulu gjalda framleiðslu
tølini aftur og somuleiðis
gjalda umsitingina og
aðrar rakstrarútreiðslur.

Meðan borgarligur
politikkur setur
kapitalin í hásetið og
leggur alt vald til hans-
ara, so setur javnaðar-
politikkur menniskjuna
— arbeiðaran og fiski-
mannin — hægr enn
kapitalin, sum ikki eigur
at verða menniskjans
harri, men tænar. Hitt
arbeiðandi fólk ið eigur
ikki at undirmetað og tí
eiga allar avgerðir at
takast í samráð millum
arbeiðarar, virksleiðarar
og eigarar. Hetta eigur
at verða gjørt við
samarbeiðsnevndum, har
allir spurningar arbeiðin-
um viðvíkjandi, so sum
arbeiðsumstøður, trygd-
artiltek á arbeiðspláss-
unum, umbygging ella
útbygging, eisini spurn-
ingar sum øking av fram-
leiðsluni og samstundis
minni knoss við klókari
og skilgjøðari fyriskip-
an, eiga at verða við-
gjørðar av slikari sam-
arbeiðsnevnd, har arbeið-
arin fær høvi at siga sína
áskoðan um viðurskifti-
ni, og soleiðis verður ein
livandi vera, og ikki
javnstillaður við eina
maskinu. Tey sum fáa
slikt álít verða álitisfólk.
Sum sagt varð í byrj-

anini, tú hevur fullan og
óskerðan rætt til at siga
tína áskoðan um hvussu
landið eigur at stjórnað.
Men nýtur tú henda rætt
tín á slikan hátt, at tú
ert við til at vinna tær
somu rættin í tí
dagliga livinum úti á
arbeiðsplássinum. Tað
er, javnaðarflokkurin
sum í stevnukrá síni
krevur arbeiðarar og
fiskimenn at verða um-
boðarar í leiðslum av
virkjum og loynarrættin
teirra til hesi verður
skrasettur.

Arbeiðarafjöldin, nær
manst tú vakna og
trælaleinkir sprengja?
Man ikki stundin verða
komin nú tann 8. novem-
ber, at arbeiðarar og
fiskimenn rætta
hvørjum øðrum hond
(Ræk mig broder din
barked hånd) og síðan
seta eitt fleirtal av verk-
arum og fiskimönnum til
at røkja tykkara
áhugamál, sum í fyrstu
syftu má verða at skapa
arbeiðið, har einki er, so
øll ung og gomul stór og
smá, maður og kvinna,
kunnu koma í lønandi
vinnu við tíðarhóskandi
amboðum. Tit hava
buktina og báðar
endarnar, latið tí ongan
villa tykkum við
følskum lyftum, sum
aftaná løgtingsvalið
verða burturbeind.

Nú er eittans at gera,
tað er at seta kross við
lista C 8. november.

Gunnar Staksá

Sjón fyrri søgn hvat komið er av skafti

**Dánjal Tavsén
valevni
í Vágum**

Hitt nógv umtalaða sam-
gonguskjalið er farið í
vaskið. Og grundirnar eru,
at Fólkaflokkurin ikki
vildi ganga saman við hin-
um báðum landsstýris-

flokkunum um at royna
nýggjar siglingarleiðir til
gagns fyrri okkara sjfólk
og landið sum heild, so
sum samgonguskjalið
segði.

Nú kemur hesin sami
Fólkaflokkur ósmæðin aft-
ur og biður um álit frá Fø-
roya fólk um at vera settur
aftur í Tinganes fyrri at
stýra landi okkara. Okk-
ara svar má og kann ikki
verða annað enn eitt
kortanei.

Óðrvisi er hjá Javnaðar-
flokkinum at biðja um
fólksins álit. Øll kenna
Javnaðarflokkin og bera
honum tækk fyrri positivt
arbeiðið, hann hevur gjørt
fyrri alt Føroya fólk. Í meir
enn 50 ár hevur Javnaðar-
flokkurin á tingi vist á
góðar gongdar leiðir til

gagns fyrri øll og tað eru
sjónligt hvat er komið av
skafti.

Tit eldu minnst, eins
og eg, til nógv verri tíðir
enn tær vit liva í í dag, og
hvát er ikki forbetrað hesi
seinastu 18 ári, síðani
Javnaðarflokkurin fekk
leiðsluna á tingi og í lands-
ins stýri. Hesi stóru fram-
stig høvdu ikki verið
framd, um borgarligt stýr-
hevið sitið. Tað er gjøg-
numroynt og einki komið
av skafti — bert innantóm
orð!

Góðu landsmenn! Latið
ikki tað falla, sum vunníð
er, tí tað hevur kostað
dyrt. At halda vunnin
rættindi og arbeiðsmøgu-
leikar til allar hendur, fer
Javnaðarflokkurin at
hjálpa tykkum.

Tað einasta, sum latast
má afturfyrri er tann 8.
november at fara á val, og
tá tú ert einsamallur í val-
búrinum, tá at vera ærlig-
ur yvir fyrri tær sjálvum
og minnst til tann fram-

Framhald á síðu 14

